

De kleine Slenaker dorpsgemeenschap van zo'n zeshonderd zielen is in de ban van het succes van Berg en Dal, dat zondagmiddag op het bondsconcours in de Rodahal 324 punten bij elkaar blies.
Foto: Frits Widdershoven

Dorp gaat uit z'n bol na succes fanfare op bondsconcours 1997

In Slenaken kan voor één keer alles

Door Jef Brauers

Slenaken/Vaals - De pamfletten laten er geen misverstand over bestaan. Paul Oligschläger, dirigent van fanfare Berg en Dal, is in Slenaken een veelbesproken man. Op de pamfletten wordt onder andere verwezen naar 's mans nachtelijke wandeling over auto's op de parkeerplaats tegenover de fanfarezaal. Het mag in deze dagen allemaal in Slenaken. De kleine dorpsgemeenschap van pakweg zeshonderd zielen is in de ban van het succes van Berg en Dal, dat zondagmiddag op het bondsconcours in de Rodahal 324 punten bij elkaar blies.

En dat is voor Slenaken een ongekend aantal. In de jaren

zestig moet het ook al eens zijn gebeurd, in de eerste afdeling. Maar dat succes kan nog maar een enkeling van de huidige generatie muzikanten zich herinneren. Berg en Dal: dat stond al enkele tientallen jaren voor een mooie eerste prijs met een puntentotaal tussen de 290 en de 300 punten.

De ontlading in de Rodahal was zondagmiddag dan ook enorm. De ogen bleven niet droog. „Dit is voor ons zo iets ongelooflijks,” zegt secretaris Jean Kool tussen twee glazen bier door. „Een score van 324 punten in de afdeling Uitmuntendheid, daar droom je in Slenaken normaal gesproken alleen maar van.”

De bierpot is goed gevuld in Slenaken. Voorafgaand aan het

concours mocht iedereen een gokje wagen over het aantal punten dat in Kerkrade behaald zou worden. Voor elk punt dat men ernaast zat moest een gulden in de pot worden gestopt. De meeste muzikanten gokten aanzienlijk te laag. Want met 306 punten - genoeg voor een promotie - was men vooraf al dik tevreden. Een enkeling meende dat er wel 334 punten zouden worden gehaald, maar die werd dan ook prompt voor gek verklaard.

Gisterochtend verzamelden de Berg en Dallers zich rond elf uur in het clublokaal. De dirigent was twee kwartier te laat en kreeg dan ook een ernstige reprimande. Tubaspeler Giel Moonen was ook even te laat, maar dat werd wél door ieder-

een geaccepteerd. Hij is met de vut en repeteert sindsdien elke dag drie maal een half uur. En waarom zou hij op de dag na een concours met die gewoonte breken?

Een enkeling gooide het balletje op: wel of niet naar het landskampioenschap in januari? De uitnodiging voor deelname valt binnenkort bij de Limburgse kampioen in de bus. Maar over het antwoord op die vraag moet nog wel een paar nachties geslapen worden... Toen de meningen over dat vraagstuk aan de bar werden gepeild, was Moonen trouwens alweer naar huis om te repeteren...

In Vaals is de euforie even groot. „We spelen al zo'n jaar of dertig in de superieure afdeling, maar hadden nog nooit lof

der jury gehaald. En nu dit: 325,5 punten.” Jo Kern, voorzitter van Caecilia en ook wethouder in Vaals, hield zich gisteren even niet bezig met moeilijke gemeentelijke zaken.

Moeilijk

Dat zou ook moeilijk gegaan zijn, want in clublokaal Meents was op deze (kermis)maandagmiddag geen mens te verstaan. De Vaalser muzikanten toeterden er namelijk ongelooflijk op los. Wellicht wat minder gedisciplineerd dan zondagavond in de Rodahal, maar met minstens evenveel energie. Dirigent Gerard Sporken uit Eupen zag het glimlachend aan. Hij weet dat er in de toekomst nog heel wat meer in zit voor de muzikanten uit Vaals.